

En kriminalteknisk Reform.

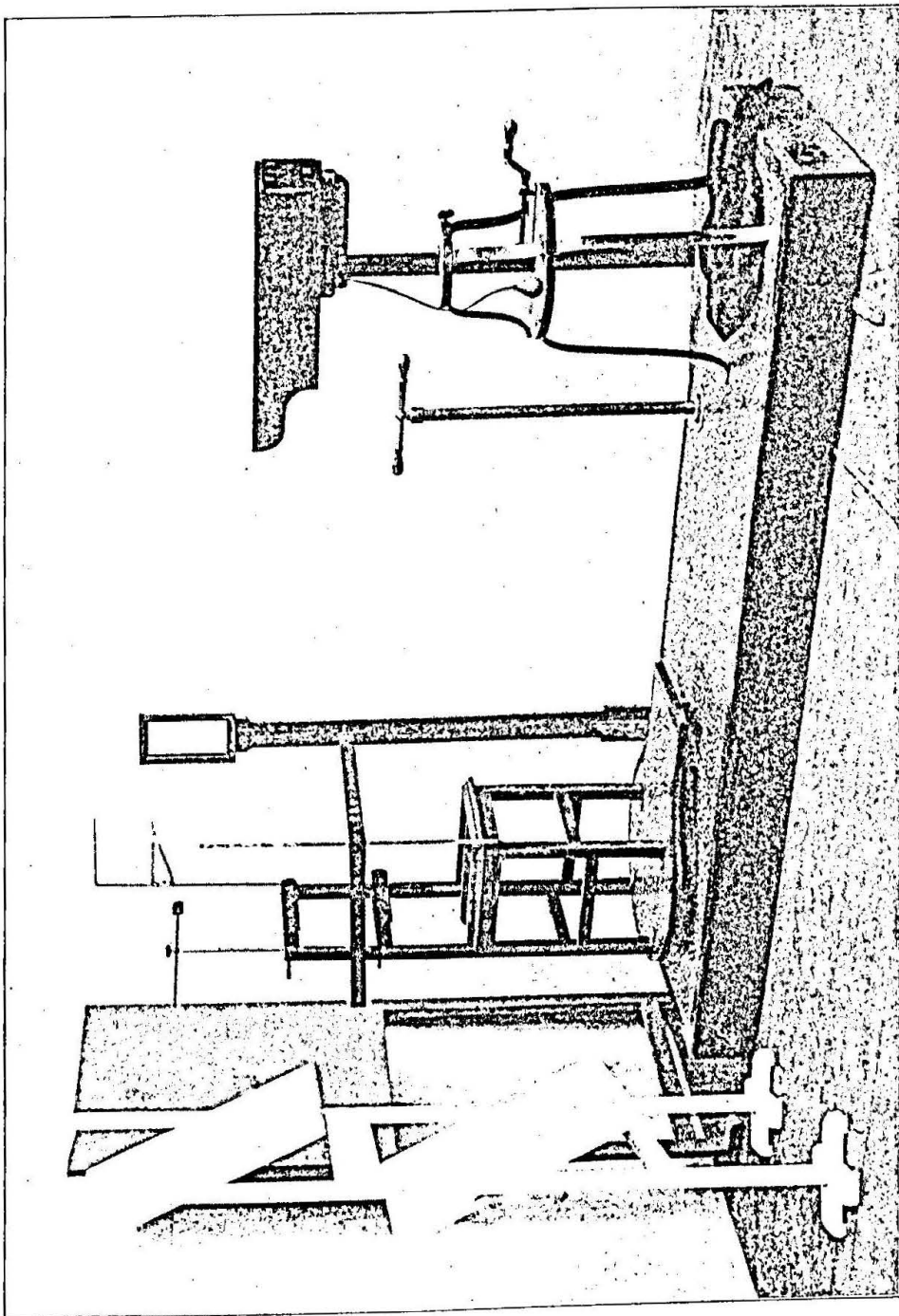
Af G. Brøchner-Mortensen.

I det af Skæbnen for Øjeblikket saa haardt medtagne Belgien paabegyndtes i de første Maaneder af 1913 en kriminalteknisk Virksomhed, der ved den vel gennemtænkte og praktiske Maade, hvorpaa den var planlagt og ført ud i Livet, fortjener Opmærksomhed, særlig i mindre Lande.

I Erkendelse af den uvurderlige Nytte, den signaletiske Fotografering efter Bertillon kan yde Kriminalpolitiet i Arbejdet med Forbryderes Eftersøgning, har den tidligere Direktør for Tugthuset i Louvain, M. Grombeer, senere knyttet til Identifikationstjenesten under Generaldirektionen for den offentlige Sikkerhed i Bruxelles, organiseret Fotograferingstjenesten ved alle Straffeanstalter, Fængsler og Arresthuse i Belgien.

Som den praktiske Mand han er, har han indset, at det gælder: 1° at gøre Fotograferingen obligatorisk, ensartet og mekanisk, 2° at centralisere Tjenesten, saaledes at den eftersøgende Politiovrighed kun har ét Sted at henvende sig med absolut Sikkerhed for et bestemt bekræftende eller benægtende Svar paa Spørgsmaalet, om en eftersøgt har været fotograferet.

I førstnævnte Henseende har M. Grombeer opfundet en Installation for Fotograferingen, der er fremstillet i Tugthuset i Louvain under hans personlige Ledelse og fordelt til alle Landets Fængsler.

(Se Forklaringen næste Side.)

Som Illustrationen (S. 177) viser, bestaar Installationen af en Estrade, omtrent som de ved Vinduer brugelige »Forhøjninger«, forsynet med Hanke og ikke tungere, end at to Mand med Lethed bære hele Apparatet. Dens Længde er vel højst $2\frac{1}{2}$ Meter, Bredden vel 1 Meter. Ved Estradens ene Ende er anbragt et Fotografiapparat, forsynet med Objektiv, indstillet til Fotografering i en konstant Reduktion af $\frac{1}{5}$. Kameraet kan hæves og sænkes efter Modellens Siddehøjde ved Hjælp af et paa dets Fodstykke anbragt Haandsving og fæstnes med en sammesteds værende Skrue. I dets Bagside er anbragt et mat Glas, forsynet med Streger, efter hvilke Modellens Stilling kontrolleres overensstemmende med Bertillons Anvisninger. Kassetten, hvori den fotografiske Plade indsættes, er til at aabne fra begge Sider, saaledes at man paa samme Plade optager to Fremstillinger, henholdsvis i Profil og en face. — Ved den modsatte Ende af Estraden findes Stolen, hvorpaa Modellen sidder under Fotograferingen, anbragt i en saadan Afstand fra Objektivet, at Reduktionen nødvendigvis maa blive $\frac{1}{5}$. Stoleryggen bærer en bevægelig Nakkestøtte og to bevægelige Rygstøtter, ved Hjælp af hvilke Optagelser af Hoveder med usædvanligt Volumen kunne flyttes frem og tilbage i det fotografiske Felt. Endelig er sammesteds anbragt en Lodline og en Vinkel paa 15° til Indstilling af Modellen i den af Bertillon fastsatte Stilling; samme Formaal tjener et paa Estradens højre Side staaende Spejl. Stolen staar paa en Platform, der lader sig bevæge om sin og Stolens fælles Akse i en Vinkel paa 90° . Drejningen foretages med et Rat, der er anbragt ved Siden af Kameraet, og som ved et System af Vægtstænger under Estradens Gulv er sat i Forbindelse med Stolens Akse. Paa en Opstander paa Stolens forreste venstre Hjørne er anbragt to sortmalede Trælister, mærkede med det vedkommende Fængsels Løbenummer, og paa hvilke for Fotograferingen skrives Modellens Navn og Optagelsens Dato. Til Installationen hører endvidere to Skærme,

den ene graa, der tjener som Baggrund, den anden hvid, ved Hjælp af hvilken Lyset kastes ind paa Modelens Baghoved, det vanskeligste Punkt ved Fotografering i almindeligt Stuelys. Endelig følger med hvert Apparat et sort Klæde til Dækning af Kameraet under Stillingen af Modellen.

Før hvert Fængsel findes tre solide Trækasser af særlig Konstruktion, mærkede Nr. 1, 2 og 3, og bestemte til at indeholde et vist Antal Kassetter. Kassetterne leveres fra Centraltjenesten, fyldte med Plader, altsaa færdige til Brug, og Personalet ved det vedkommende Fængsel har kun det rent mekaniske, at exponere Pladerne efter de givne Anvisninger. Naar en Kasses Forraad af Kassetter er opbrugt, indsendes den til Centraltjenesten, der straks erstatter den med en anden, der saaledes haves i Behold ved Arresthuset, indtil en ny Sending indsendes, o. s. fr.

Hele den fotografiske Behandling af Pladerne foregaar i Centralbureauet, og Arresthusene har, som ovenfor nævnt, intet at gøre med Indkøb af Plader, Fyldning af Kassetter, Fremkaldelse og Reproduktion. Alt dette foretages af Centralbureauet, hvor Negativerne registreres og opbevares til senere Brug, medens det fornødne Antal Aftryk afsendes til vedkommende Jurisdiktion. Findes Pladen paa en eller anden Maade utilfredsstillende, rekvireres straks ny Optagelse af Arrestanten. Ved Indsendelsen til Centralbureauet af de exponerende Plader medfølger en Bulletin, indeholdende Oplysning om Dag, Time og Belysningsforhold ved Optagelsen. For at forebygge Fejltagelser klæber den fotograferende straks efter Optagelsen paa hver Kasette en lille Seddel med Aftryk af den fotograferedes højre Pegefinger, hvilket Aftryk ved Ankomsten til Centralbureauet sammenholdes med det samtidig indkomne daktyloskopiske Signalementskort. — I ethvert Tilfælde, hvor i Fremtiden en Jurisdiktion i Landet faar Brug for et Fotografi af en bestemt Person, eventuelt for dettes hurtige Publikation for samtlige Politiovrigheder og for Udlandet, er en telegrafisk

eller telefonisk Henvendelse til Centralen tilstrækkelig til, at Fotografiet, om et saadant findes, mangfoldiggøres og faar den ønskede Udbredelse.

I Enkeltheder kunde der maaske foretages visse mindre Ændringer ved den af M. Grombeer opfundne Installation; men i det store og hele maa den siges at være en næsten genial Løsning af Problemet. Den sikrer en ensartet, signalementsmæssig korrekt Optagelse af alle Landets Forbrydere; den stiller intet særligt Krav om Mørkekammer eller Atelier, ja tillader endog, da hele Installationen er portativ, Fotografering under aaben Himmel. Til den fotograferende stilles absolut intet Krav om fotografiske eller signaletiske Kundskaber; det kræves kun af ham, at han nøjagtig følger en ham given Instruks om Modellens Stilling, i hvilken Henseende de til Kontrol anbragte Hjælpemidler udelukke enhver Fejltagelse. — Fotograferingen kan, hvad der er af Betydning for Modellens Ansigtsudtryk, foretages i Løbet af et Øjeblik fra to Synspunkter, idet en Skiften fra det ene til det andet foregaar blot ved en Drejning af Stolen, uden at Modellen behøver at rejse sig. — Og sidst, men ikke mindst, den hele Installation med alt Tilbehør kostede, efter hvad M. Grombeer meddelte mig, den belgiske Stat ca. 85 Fres. pr. Stk. Af denne Sum repræsenterede Objektivets Værdi den største Part, medens alt Træ- og Jernarbejde var forfærdiget ved Fangearbejdskraft i Tugthuset i Louvain.

Centralbureauet forestodes, saavel for det kontormæssiges som for det fotografiskes Vedkommende, af M. Grombeer, der har sat et stort Arbejde ind paa denne Sag. Ved Nytaarstid 1913, da Servicen begyndte sin Virksomhed, var han ganske ene om Arbejdet. I Føraaret 1914 meddelte Chefen for Identifikationsvæsenet, M. Borgerhoff, mig, at Fotograferingen fungerede særdeles tilfredsstillende og sendte mig samtidig en meget vellykket Prøve paa et af de belgiske Signalementsfotografier. Kun i gan-

ske enkelte Tilfælde havde Portrætter vist sig mindre vellykkede, og Centralbureauet havde da øjeblikkelig beordret dem gentagne.

Jeg har fremdraget denne Sag her, fordi der synes i de senere Aar at være vaagnet Interesse hos de danske Politiovrigheder for den signaletiske Fotografi. Endnu klæber imidlertid forskellige Mangler ved Forbryderfotograferingen i Danmark, først og fremmest den, at den er fakultativ. Dernæst optages Portrætterne, deres fotografiske Vellykkethed ufortalt, efter ganske vilkaarlige Principer, i tilfældige Reduktioner og i Stillinger, der umuliggør en virkelig Genkendelse eller en Sammenholden af to Fotografier til Afgørelse af Identitetsspørgsmaalet. Og endelig bliver Fotograferingen som oftest en sød Hemmelighed mellem den fotograferede og vedkommende Politiovrighed, saaledes at det kan hænde, at én Politimyndighed sidder inde med Fotografi af en Person, som en anden energisk eftersøger uden at kunne benytte sig af dette Hjælpemiddel. Det er indlysende, hvilke Fordele det belgiske System frembyder sammenlignet med de herværende Forhold, og en Tilpasning af Systemet efter danske Fordringer vilde sikkert betyde et Fremskridt i politimæssig Henseende.

Næstefter den altid opfindsomme M. Grombeers Initiativ har det vel begunstiget Organisationen af den omhandlede Foranstaltning, at det belgiske Poli og Fængselsvæsen er underlagt en fælles Centraladministration, Generaldirektionen for den offentlige Sikkerhed. Uden et saadant Fællesskab er det imidlertid i Danmark lykkedes at organisere den daktyloskopiske Signalementstjeneste, og i Centralbureauet for Identifikation saavel som i Statspolitiet har den danske Stat Organer, der uden større Bekostning kunde føje denne Gren af Signalementsvæsenet til deres øvrige Virksomhed. I Registrene til Politiefterretninger haves endelig en for hele Landet fælles Navnesamling,

i hvilken f. Eks. et efter Navnet anført F kunde angive, at og hvornaar en Person var fotograferet. Hvor ofte man da burde gentage Fotograferingen, ligesom Spørgsmaalet om, hvilke Anholdte man vilde fotografere, er det ikke her Stedet at drøfte. Hensigten med foranstaaende har blot været den, at henlede Opmærksomheden paa en sikkert meget ønskelig og samtidig ikke altfor kostbar kriminalteknisk Reform.
